

Който е изгубилъ кесията съ паритъ си, той самъ трѣбва да я намѣри. Ако нѣкой човѣкъ изгуби кесията съ паритъ си изъ нѣкоя софийска улица, ще я намѣри ли, като се върне да я търси? Нѣма да я намѣри. Питамъ: какво може да се каже тогава за разбиранията на съвременнитѣ хора за живота, за Бога, за онзи свѣтъ? Тѣ постоянно спорятъ, има ли другъ животъ, или не, съществува ли Богъ, или не и т. н. Споредъ мене, нѣма защо да се спори по тѣзи въпроси. Съ една дума може да се каже: Красотата на живота седи, именно, въ това, че и другъ свѣтъ съществува, и Богъ съществува. Казано е: „Богъ е Любовь“. Значи, Единствениятъ, Който люби хората и ги познава, е Богъ. Казвате: Де ще Го видимъ? Бога ще видите и въ майка си, и въ баща си, и въ брата си, и въ сестра си — въ всички хора, и то по различни начини. Ако обичашъ Бога, ще обичашъ и формата, чрезъ която Той се проявява. Свещена е формата, чрезъ която Богъ се проявява. Въ всѣка форма има душа, частица отъ Бога, дето Той се проявява. Тази душа следи, хроникира всичко, което се върши около нея. Когато обичате нѣкого, това подразбира, че и вие отговаряте на Божията Любовь. Следователно, ще знаете, че въ свѣта само Богъ люби. Когато вие обичате нѣкого, ще знаете, че Богъ въ васъ люби, а не вие самитѣ. Ако за моментъ само помислите, че вие обичате, ще изгубите любовта си. Щомъ изгубите любовта си, ще изгубите и младостта си. Искате ли да бждете млади, любете всички хора и винаги помнете, че Богъ чрезъ васъ люби.

Казвамъ: ние сме започнали съ първия Адамъ, направенъ отъ прѣстъ, а трѣбва да свършимъ съ втория, съ безсмъртния Адамъ, който носи Божията Любовь въ себе си. Щомъ е така, време е вече жената да освободи мъжа отъ робство, и мъжътъ да освободи жената отъ робство! Време е вече приятелътъ да освободи приятеля си отъ робство! Дошло е време вече братътъ да освободи сестрата отъ робство, и сестрата да освободи брата отъ робство; господарътъ да освободи слугата отъ робство, и слугата да освободи господаря отъ робство! Само по този начинъ ще дойде въ хората възвишеното и благородното. Тогава всички хора ще бждатъ отзивчиви къмъ страданията на другитѣ, и на тѣхнитѣ интереси ще гледатъ като на свои. Това значи истински човѣкъ. Този човѣкъ не говори много и не обещава много. Той мълчи, разсждава, обмисля и тогава говори. Нѣкои хора обичатъ много да говорятъ. Красиво е да